

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 28Csp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420203240
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Beňo
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6420203240.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Radovanom Beňom v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej W. Š., E.. XX.XX.XXXX, I. O. XXX/XX, XXX XX Ž. E. G., zastúpená Mgr. et Mgr. Líviou Šouc Kostovou, advokátkou so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, o zaplatenie 3.058,10 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 01.10.2020 sa pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155) domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3.208,04 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130, z titulu zlúčenia. Žalobca so žalovanou uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 3.502,15 Eur. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 96 mesačných splátkach vo výške 66,23 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6.358,08 Eur. Do dňa podania žaloby uhradila žalovaná z uvedenej zmluvy sumu 651,23 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX - Predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne ju upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca dňa 19.02.2018 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.02.2018. Žalobca uviedol, že ku zosplateniu došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne právnemu predchodcovi žalobcu vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 3.208,04 Eur. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania od 6. dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní.

1.2. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 3.799,33 Eur, ktorú tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu 331,15 Eur (5 x 66,23 Eur) a suma po zosplatení 3.468,18 Eur. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila sumu 651,23 Eur. Žalobca si v konaní uplatňuje zaplatenie rozdielu

uvedených súm vo výške 3.148,10 Eur a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 59,94 Eur, spolu 3.208,04 Eur s úrokom z omeškania.

2. Tunajší súd rozhodol vo veci platobným rozkazom č.k. 28Csp/43/2020-32 zo dňa 29.10.2020. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná v zákonnej lehote odpor, na základe čoho súd uznesením zo dňa 19.11.2020 zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu.

3.1. Žalovaná v odpore uviedla, že právny vzťah medzi ňou a žalobcom je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský. Žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 741,23 Eur, teda o 90,- Eur viac než uvádza v žalobe. Nárok vníma ako uplatnený predčasne a neoprávnené. Z ust. § 565 a § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), vyplýva, že strata výhody splátok v spotrebiteľskom právnom vzťahu je kumulatívne podmienená splnením podmienok: a) existencia spotrebiteľského vzťahu, b) uplatnenie práva zo strany veriteľa, pričom veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr po uplynutí 3-mesačnej lehoty od omeškania dlžníka so zaplatením splátok, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Zo strany žalobcu nedošlo k splneniu notifikačnej povinnosti v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Žalobca síce tvrdí, že listom zo dňa 22.02.2018 s názvom „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ žalovanej oznámil, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu, nepredložil však žiadny dôkaz o doručení tejto písomnosti žalovanej. Žalovaná popiera, že by jej dané oznámenie žalobcu bolo niekedy doručené. Ďalej zo žaloby nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca započítal žalovanou zrealizované čiastkové úhrady (t.j. či tieto boli započítané najprv na istinu a potom na úroky, alebo iným spôsobom) a rovnako žalobca nepreukázal aká celková suma zo zrealizovaných čiastkových úhrad bola započítaná na istinu, aká časť na úroky, a pod. Žalovaná namietla, že žalobca si viackrát voči nej účtoval manipulačný poplatok, pričom nezákonne docielil navýšenie istiny žalovaného nároku, nakoľko ak by jej splátky nezapočítaval na manipulačný poplatok ale najskôr na istinu pôžičky, tak by žalovaná istina bola nižšia. Nárok žalobcu na účtovanie manipulačného poplatku je neopodstatnený, nakoľko nemá oporu v žiadnom zákonom ani zmluvnom ustanovení.

3.2. Žalovaná tiež spochybnila okamih úročenia pohľadávky počnúc dňom 28.02.2018. Pokiaľ žalobca uvádzal, že „v zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručení piatym dňom od podania na poštovú prepravu“, žiadne takéto ustanovenie (čl. 15.2) sa v Zmluve nenachádza. Takéto dojednanie by bolo nezákonné, nakoľko dohodou zmluvných strán nie je možné platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ako fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta.

3.3. Žalovaná uviedla, že podľa nej zmluva o úvere obsahuje viacero neprijateľných zmluvných podmienok. Takou podmienkou je (1) čl. 9.2 zmluvných podmienok, ktorý obchádza ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, pričom veriteľ sa de facto spolieha na nečinnosť a opomenutie spotrebiteľa, ktorý takýto úkon nenamietne. Ďalšou neprijateľnou podmienkou je (2) čl. 9.1 zmluvných podmienok, obsahujúci dojednanie o zmluvnej pokute pre prípad omeškania s úhradou splátok. Nárok žalobcu na takúto zmluvnú pokutu nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení. Neprijateľnou podmienkou je tiež (3) čl. 9.3 zmluvných podmienok, nakoľko sa jedná o duplicitnú úpravu popri zákonnej úprave úrokov z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ a úprave výšky úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Neprijateľná podmienka je i v (4) čl. 9.4 zmluvných podmienok, keďže je neprípustné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalobcu spojené s vymáhaním pohľadávky, ktoré môžu byť paušalizované, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Za neprijateľnú podmienku žalovaná považuje aj (5) výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá bola dojednaná vo výške 18,16 %. Zmluva bola uzavretá dňa , teda v treťom štvrtroku 2017 a pôžička mala byť splatená do 8 rokov od uzatvorenia zmluvy. Vychádzajúc zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2017 uverejnených na internetovej stránke Ministerstva financií SR mala byť RPMN maximálne vo výške 12,19 %. Napokon za neprijateľnú podmienku považuje žalovaná, že (6) žalobca si viackrát účtoval tzv. manipulačný poplatok. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/27/2018 zo dňa 31.01.2019, podľa ktorého neprijateľnou je zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie vo forme upomienok a poplatkov obdobného charakteru (napr. za služby spojené s administratívnou agendou - poplatky za výzvy a za upomienky), za ktorými stojí zrejmy vlastný ekonomický záujem žalobcu.

3.4. Žalovaná má tiež za to, že zmluvu zo dňa 14.08.2017 je nutné posúdiť ako neplatný právny úkon z dôvodu, že hoci celková výška úveru bola 3.502,15 Eur, celkové náklady spotrebiteľa boli až vo výške 2.855,93 Eur, teda celková čiastka bola až vo výške 6.358,08 Eur, a teda pôžička bola poskytnutá za neprimerané protiplnenie vo výške 2.855,93 Eur. Konanie žalobcu, kedy dal žalovanej podpísať zmluvu

s predtlačným formulárom zmluvných podmienok bez individuálneho dojednanja, pričom do zmluvy zakomponoval celkové náklady spotrebiteľa až vo výške 2.855,93 Eur, je nutné kvalifikovať ako rozporné s dobrými mravmi. Keďže zmluva je podľa názoru žalovanej neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ, žalobou uplatnený nárok na zaplatenie 3.208,04 Eur je nutné vnímať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pôžička bola žalovanej poskytnutá dňa XX.XX.XXXX. Od tohto momentu žalobca vedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil a začala mu plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 OZ, ktorá uplynula dňa 14.08.2019. Keďže žaloba bola podaná 01.10.2020, nárok je v celom rozsahu premlčaný.

4.1. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaná nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a túto nepodpisala pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaná bola s parametrami zmluvy riadne oboznámená, vrátane toho, akú istinu a aké príslušenstvo bude povinná platiť. Nárok bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatený v súlade s právnymi predpismi, nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku (t.j. na prvú nesplatenú). Žalobca ako veriteľ má právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, ktorú si sám určí. K dátumu zosplatenia žalobca z predpísaných piatich splátok evidoval úhradu jednej splátky, teda žalovaná sa dostala do omeškania s 2. splátkou splatnou 20.10.2017. Veriteľ musí evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace, zosplatenie tak v prejednávanej veci nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.01.2018, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až 20.01.2021. V texte predžalobnej upomienky sa nikde neuvádza, že dlh bude zosplatený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.10.2017, uvádza sa, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaná nepodnikla po výzve žiadne kroky smerujúce k zaplateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatiť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatený. Veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatiť.

4.2. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanej len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením jej bola adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bola upozornená na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaná sa mohla o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.

5. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 14.01.2021 zotrvala na tom, že nepredloženie doručenky preukazujúcej doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanej znamená, že dlh sa nestal splatným, keďže žalobca nepreukázal, že došlo k zosplateniu úveru. Predpokladom zosplatenia úveru podľa § 565 OZ je splnenie lehôt a postupov podľa § 53 ods. 9 OZ. Aplikuje sa aj druhá veta § 565 OZ obmedzujúca právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu len do splatnosti najbližšej splátky. Opačný výklad by smeroval k zvýšeniu právnej neistoty na strane spotrebiteľa, ktorý by neuhradením čo i len jednej splátky úveru bol vystavený možnosti (za predpokladu upozornenia veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ), že kedykoľvek v budúcnosti (nielen do splatnosti najbližšej splátky) veriteľ využije svoje právo a vyhlási predčasnú splatnosť úveru. Žalovaná v tomto smere poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/27/2019 zo dňa 23.05.2019. Ak sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou splátky splatnej XX.XX.XXXX, v prípade jej upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ a uplynutia lehoty 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky, t.j. ku dňu 20.01.2018, žalobca mohol uplatniť právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr ku dňu 20.02.2018, t.j. do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Ak žalobca k zosplateniu úveru pristúpil až listom zo dňa 22.02.2018, nemohlo dôjsť k účinnému zosplateniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej ku dňu XX.XX.XXXX. Tvrdenie žalobcu, že k zosplateniu úveru pristúpil už dňa 19.02.2018, nemá oporu v predložených dôkazoch, keďže takýto údaj nie je uvedený v žiadnej z predložených listín. Treba teda vychádzať z toho, že k zosplateniu úveru pristúpil dňa 22.02.2018, teda ku dňu vystavenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže však vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu mohol žalobca uplatniť právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr do 20.02.2018, nemohlo byť ku dňu 22.02.2018 úver účinne zosplatený z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej ku dňu XX.XX.XXXX.

6. Po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní tunajší súd rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 28Csp/43/2020-119 zo dňa 21.09.2021, ktorým I. konanie v časti o zaplatenie sumy 90,- Eur s úrokom z

omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 90,- Eur od 28.02.2018 do zaplatenia zastavil, a to na základe čiastočného späťvzatia žaloby vo vyjadrení žalobcu doručenom súdu dňa 16.12.2020; II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.058,10 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.058,10 Eur od 04.11.2020 do zaplatenia; III. v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a IV. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 71,24 %.

7. Na základe odvolania žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 41CoCsp/50/2021 zo dňa 20.04.2022 rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 21.09.2021 zrušil v napadnutej časti II. a IV. výrokovej vety a vrátil vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie žalovanej proti III. výrokovej vete o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti krajský súd odmietol. Odvolací súd uviedol, že tunajší súd správne posúdil zmluvu o úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne aj ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že veriteľ môže podľa § 53 ods. 9 OZ úver zosplatiť pre nezaplatenie ktorejkoľvek zo splátok a v súlade s § 565 OZ vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru. Súd prvej inštancie sa však nedostatočne vysporiadal so závermi vyslovenými v rozhodnutí KS v Banskej Bystrici sp. zn. XXCo/XX/XXXX zo dňa 23.05.2019, na ktoré poukazovala žalovaná a tiež akým spôsobom sa súd prvej inštancie vysporiadal s podaním právneho predchodcu žalobcu zo dňa XX.XX.XXXX označeným ako „Predžalobná upomienka“, v ktorej žalovaný vyzval na úhradu dlhu a zároveň ju upozornil, že ak do 05.02.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci XX/XXXX (dňa XX.XX.XXXX), bude oprávnený úver zosplatiť a akým spôsobom dospel k záveru, že k zosplateniu úveru došlo práve pre nezaplatenú splátku splatnú dňa XX.XX.XXXX a nie pre splátku uvedenú v uvedenej predžalobnej upomienke. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru je jednostranným právnym úkonom adresovaným žalovanej a na to, aby vyvolalo účinky je nevyhnutné, aby sa dostalo do jej dispozičnej sféry. Podľa názoru odvolacieho súdu doručenie tohto oznámenia súdom spolu so žalobou a prílohami k nej nie je možné považovať za splnenie podmienok na zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s druhou vetou § 565 OZ. Odvolací súd uložil tunajšiemu súdu v ďalšom konaní opätovne skúmať dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku, opätovne posúdiť či v predmetnej veci došlo k zosplateniu úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ a následne, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na súčasného žalobcu, t.j. či žalobca má aktívnu legitimáciu v predmetnej veci. Až následne sa súd prvej inštancie vysporiada s ostatnými námietkami žalovanej, ktoré môžu mať vplyv na výšku a druh nároku uplatnený žalobcom.

8. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu na 06.07.2022 uviedol, že zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach - čl. 9 bod 2, ktoré sú súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca je toho názoru, že z ust. § 53 ods. 9 OZ nemožno vyvodiť záver, že zákonodarcu vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka, oboznámil s jeho obsahom, vrátane upozornenia na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu žalobca nepredkladá doručku alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatení úveru. U žalovaného napriek predchádzajúcej výzve nedošlo k náprave finančnej disciplíny, preto právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.02.2018 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.02.2018). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením mu bola adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Na podporu svojej argumentácie týkajúcej sa právnych otázok ohľadom postupu pri vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru žalobca poukázal na rozhodnutia KS v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/22/2021

zo dňa 06.10.2021, sp. zn. 11CoCsp/11/2021 zo dňa 22.04.2021, sp. zn. 14CoCsp/52/2020 zo dňa 11.05.2021, ako aj rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 36Csp/210/2020 zo dňa 21.09.2021.

10. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 06.09.2022 zotrvala na tom, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore. Ohľadom právnych otázok týkajúcich sa postupu pri vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru žalovaná poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Csp/7/2020 zo dňa 03.06.2021, potvrdené rozhodnutím KS v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/22/2021 zo dňa 26.10.2021, ďalej rozhodnutia OS Banská Bystrica sp. zn. 7Csp/39/2021 zo dňa 16.06.2022 a OS Revúca sp. zn. 7Csp/24/2021 zo dňa 29.04.2022.

11. Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 13.09.2022, na ktorom sa oboznámil s prednesom právneho zástupcu žalovanej. Súd neopakoval dokazovanie vykonané v predchádzajúcom priebehu konania, nakoľko od vyhlásenia predošlého rozsudku tunajšieho súdu strany žiadne ďalšie dôkazy nenavrhli, keď v prejednávanej veci sa jednalo predovšetkým o otázky právneho posúdenia veci. Len pre úplnosť súd uvádza, že odkaz na iné rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, resp. ich predloženie na podporu svojej právnej argumentácie jednotlivými stranami sporu, hoci vydané v skutkovo a právne podobných veciach, ktoré však nemajú reálny skutkový súvis s teraz prejednávanou vecou, t.j. nie je možné z nich dôjsť k žiadnym skutkovým zisteniam relevantným pre rozhodnutie prejednávanej veci, nemožno považovať za (listinné) dôkazy v zmysle Civilného sporového poriadku. To samozrejme nevylučuje, aby sa súd s takto predostretou právnou argumentáciou strany vysporiadal.

12. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že bola uzavretá medzi Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130, ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, pričom obsahuje nasledovné údaje o poskytnutom úvere: Druh: účelový spotrebiteľský úver; Výška úveru: 3.502,15 Eur; Celkové náklady spotrebiteľa: 2.855,93 Eur; Celková čiastka: 6.358,08 Eur; Výška splátky: 66,23 Eur; Počet splátok: 96; Priemerná hodnota RPMN: 12,95 %; RPMN: 18,16 %; Fixná ročná úroková sadzba: 18,16 %; Prvá splátka splatná dňa: 20.09.2017; Termín konečnej splatnosti: 20.08.2025; Odplata: 18,16 %; Najvyššia prípustná výška odplaty: 18,16 %. V rámci účelu použitia úveru je uvedené, že dlžník žiada, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili jeho záväzky zo zmlúv uzatvorených XX.XX.XXXX W. XX.XX.XXXX s celkovou výškou záväzku 3.502,15 Eur. Súčasťou zmluvy sú zmluvné podmienky v jej čl. V. Podľa čl. 9.2 zmluvných podmienok, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa čl. 9.3 zmluvných podmienok, ak zmluvná pokuta dosiahne výšku poskytnutých peňažných prostriedkov (istiny úveru), je klient povinný uhradiť spoločnosti v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok úrok z omeškania. Výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa čl. 9.4 zmluvných podmienok, v prípade, ak dôjde k vymáhaniu pohľadávky prostredníctvom tretej osoby, súčasťou pohľadávky spoločnosti voči klientovi sú aj spoločnosťou skutočne vynaložené náklady na zabezpečenie vymáhania pohľadávky, a to maximálne vo výške 14 % z vymoženej dlžnej sumy + DPH. Podľa čl. 11.2 zmluvných podmienok, spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu spoločnosťou. Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží.

13. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že ku dňu vyhotovenia oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (22.02.2018) žalovaná uhradila právnemu predchodcovi žalobcu sumu 66,23 Eur. Celkovo do dňa 31.07.2020 žalovaná uhradila sumu 651,23 Eur. Z predloženého výpisu z účtu (č.l. 49) vyplýva, že následne žalovaná uhradila v súvislosti s predmetným úverom dňa 07.08.2020 sumu 30,- Eur, dňa 09.09.2020 sumu 30,- Eur a dňa 08.10.2020 sumu 30,- Eur.

14. Z Predžalobnej upomienky zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že ňou právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na bezodkladné zaplatenie dlžnej sumy 198,69 Eur s tým, že ak do 05.02.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci XX/XXXX, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z doručenky vyplýva, že táto výzva bola doručená žalovanej dňa 15.01.2018.

15. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že ním právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia oznámenia mala predstavovať 3.733,59 Eur, ktorú veriteľ žiadal uhradiť.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 14.08.2017 (ďalej len „ZSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 veta prvá ZSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 17 ods. 1 ZSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 566 ods. 2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej prípadne len „nariadenie“), na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 1a ods. 1 nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

17. Súd v rámci nového prejednaní veci po čiastočnom zrušení pôvodného prvoinštančného rozsudku v zmysle záverov odvolacieho súdu vec opätovne skutkovo a právne posúdil, keď s odkazom na § 391 ods. 2 CSP, teda viazanosť súdu prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu, dospel k záveru, že žaloba v rozsahu, ktorý zostal predmetom konania, nie je dôvodná.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130) a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere zo dňa 14.08.2017, pričom súd túto zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Právny predchodca žalobcu mal pri uzatváraní a plnení zmluvy postavenie dodávateľa, o čom svedčí predovšetkým predmet jeho činnosti uvedený v Obchodnom registri. Z obsahu predmetnej zmluvy nevyplýva a žiadna okolnosť nenasvedčuje tomu, že by ju žalovaná uzatvorila v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, uskutočniač tento právny úkon pod svojím obchodným menom. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, keďže žalovaná pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a naopak právny predchodca žalobcu do právneho vzťahu vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. V rámci pôvodného rozsudku v prejednávanej veci zo dňa 21.09.2021 sa tunajší súd zaoberal jednotlivými argumentami strán sporu. V tomto smere dospel k právnym záverom, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ktorých prípadná absencia by spôsobovala bezúčnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Súd dospel k záveru, že odplata v predmetnej zmluve (rovnajúca sa úrokovej sadzbe a zároveň hodnote

RPMN, keďže nebolo preukázané, že by do výpočtu odplaty, resp. RPMN bolo okrem úroku potrebné započítať akékoľvek iné plnenie) vo výške 18,16 % ročne neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty sa použije priemerná hodnota RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy a podľa § 1a ods. 1 nariadenia potom odplata nesmie prevyšovať dvojnásobok tejto priemernej RPMN. Podľa zverejnených údajov na webovom sídle Ministerstva financií SR bola priemerná hodnota RPMN obdobných spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami (so splatnosťou 5-10 rokov) v druhom štvrťroku 2017 (je zrejmé, že keď zmluva o úvere bola uzavretá v priebehu 3. štvrťroka 2017, nemožno vychádzať z údajov za 3. štvrťrok, ktoré je vôbec možné zistiť až po jeho ukončení, ale z naposledy zverejnených údajov za 2. štvrťrok) vo výške 9,08 %. Odplata v predmetnej zmluve vo výške 18,16 % ročne teda neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 1a ods. 1 nariadenia. Pokiaľ samotná výška úrokovej sadzby neodporuje zákonu, len výnimočne by mohlo byť dojednanie o úroku z úveru posúdené ako rozporné s dobrými mravmi, pričom tieto výnimočné okolnosti nemôžu sami o sebe spočívať v jeho výške. Predmetné dojednanie o úroku a následné požadovanie jeho zaplatenia zo strany veriteľa by bolo potrebné posúdiť ako šikanózný výkon práva, t.j. právo vykonávané z iných dôvodov, než dosiahnutie hospodárskych cieľov, resp. uspokojovanie iných potrieb, kedy hlavnou, resp. aspoň prevažujúcou motiváciou veriteľa by muselo byť poškodenie alebo znevýhodnenie povinnej osoby, prípadne takýto výkon práva by musel viesť k neprijateľným dôsledkom vo vzťahoch medzi účastníkmi alebo v postavení niektorého z nich navonok. Žiadnu takúto okolnosť však súd v prejednávanej veci nemal preukázanú. Dojednanie o odplate za poskytnuté peňažné prostriedky (ktorej výška, ako už bolo uvedené, neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle zákona) preto súd neposúdil ako neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Celkovo súd nezistil žiadny dôvod, prečo by predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere mala byť neplatná, keď žalovaná v tomto smere argumentovala tvrdenou neplatnosťou dojednania o odplate za úver ako neprimerane vysokej, resp. rozpornej s dobrými mravmi, s čím sa súd nestotožňuje. Pokiaľ samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá platne, nie je dôvod uvažovať o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho premlčaní.

20. Súd sa v predošlom rozhodnutí vysporiadal aj s argumentáciou žalovanej týkajúcej sa započítania jej čiastočných plnení a tiež dospel k záveru, že žalovanou označené ustanovenia zmluvy o úvere nemožno považovať za neprijateľné zmluvné podmienky, resp. u tých zmluvných podmienok, na základe ktorých si v prejednávanej veci žalobca neuplatňuje žiadne plnenie, a teda nie je dôvod sa nimi vôbec zaoberať, nebolo namieste posudzovať ich neprijateľnosť s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania. Právne závery tunajšieho súdu ohľadom vyššie uvedených okruhov otázok, ktoré boli prezentované v predošlom rozsudku zo dňa 21.09.2021, neboli odvolacím súdom pri čiastočnom zrušení rozsudku spochybnené, resp. odvolací súd sa nimi nezaoberal, nakoľko vo svojom zrušujúcom rozhodnutí poukázal primárne na otázky týkajúce sa vyhlásenia predčasnej splatnosti predmetného spotrebiteľského úveru a s tým súvisiacu otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. V súlade so záväzným právnym názorom krajského súdu sa preto tunajší súd pri aktuálnom rozhodovaní primárne zaoberal posúdením, či v predmetnej veci došlo k zosplateniu úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ a následne, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na súčasného žalobcu, t.j. či žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu.

21. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, že pre vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je potrebné vykonanie 2 úkonov zo strany veriteľa, jednak zaslanie výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ a jednak zaslanie samotného oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je zákonná možnosť veriteľa, ktorú môže po predchádzajúcom upozorení svojho dlžníka využiť, ale aj nemusí. K okamžitej splatnosti celej pohľadávky nedochádza automaticky na základe zákona či zmluvy už len tým, že veriteľ svojho dlžníka na takúto možnosť upozorní a následne uplynie určité časové obdobie bez toho, aby dlžník doplatil dlžné splátky. Je nepochybné, že k samotnému vyhláseniu predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí nevyhnutne dôjsť jednostranným písomným právnym úkonom veriteľa, ktorý môže vyvolať právne účinky len v prípade, ak sa dostane do dispozičnej sféry dlžníka - spotrebiteľa. Jedná sa totiž o zmenu v obsahu záväzku z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere spočívajúcu v zmene splatnosti dlžnej sumy. Pokiaľ samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať povinne písomnú formu (§ 9 ods. 1 ZSÚ), aj akékoľvek jej zmeny pre svoju platnosť vyžadujú písomnú formu (§ 40 ods. 2 OZ).

22. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pokiaľ má dôjsť k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa, je nevyhnutné, aby bola dlžníkovi - spotrebiteľovi zaslaná 1/ výzva podľa § 53 ods. 9 OZ v čase, keď je v omeškaní so zaplatením aspoň jednej splátky, obsahujúca upozornenie na možnosť zosplatnenia úveru a 2/ samotné oznámenie zosplatnenia úveru (so zachovaním zákonnej 15-dňovej lehoty medzi doručením výzvy a zosplatnením), pričom v súlade s § 565 OZ môže veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru. Obidva uvedené právne úkony (výzva podľa § 53 ods. 9 OZ a oznámenie o zosplatnení) musia byť učené písomne a musia sa dostať do dispozičnej sféry dlžníka.

23. V prejednávanej veci mal súd preukázané, že veriteľ (právny predchodca žalobcu) výzvou - predžalobná upomienka zo dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Táto výzva bola žalovanej doručená dňa 15.01.2018. Následne právny predchodca žalobcu vypracoval oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.02.2018, o ktorom sám v priebehu konania uviedol, že bolo zasielané žalovanej len obyčajnou poštou. Žalovaná však poprela, že by jej takéto oznámenie bolo doručené, preto bolo povinnosťou žalobcu preukázať jeho dodanie do dispozičnej sféry žalovanej, keďže, ako už bolo uvedené, bez toho nemôže takéto oznámenie vyvolať právne účinky v podobe samotnej predčasnej splatnosti úveru.

24. Strany sporu v konaní poukazovali na rozhodnutia súdov, ktoré otázky právnych účinkov oznámenia o zosplatnení, resp. otázky týkajúce sa jeho doručovania do dispozičnej sféry dlžníka vyriešili rozdielne. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16CoCsp/22/2021 zo dňa 06.10.2021 uviedol, že „(pokiaľ) dátum zosplatnenia úveru ... nie je v predmetnej listine (oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru) uvedený, neznamená (to), ... že k zosplatneniu došlo až dňom ... kedy bolo vyhotovené oznámenie o zosplatnení úveru a doručované žalovanej. Oznámenie o zosplatnení úveru má len deklaratórny charakter, ktorým bol potvrdený skôr vzniknutý právny stav. Pokiaľ súd dospel v konaní k záveru, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o mimoriadnom zosplatnení žalovanej, táto skutočnosť nemá vplyv na to, kedy došlo k zosplatneniu úveru. Táto skutočnosť má vplyv na rozhodnutie len vo vzťahu k nároku žalobcu na príslušenstvo pohľadávky (úroky z omeškania). Žalovaná sa totiž mohla dozvedieť o zosplatnení úveru najneskôr doručením podanej žaloby.“ K obdobnému právnomu posúdeniu dospel KS v Banskej Bystrici aj v rozhodnutí sp. zn. 11CoCsp/11/2021 zo dňa 22.04.2021. K opačným záverom dospel napr. Okresný súd Banská Bystrica v rozhodnutiach, na ktoré poukazovala žalovaná, sp. zn. 7Csp/39/2021 zo dňa 16.06.2022 [„skutočnosť či veriteľ pristúpil k okamžitému zosplatneniu dlhu je potrebné dlžníkovi oznámiť. Bez tohto oznámenia, ktoré je jednostranným adresovaným právnym úkonom (ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde adresátovi, § 45 ods. 1 OZ), nemožno dospieť k záveru, že sa pohľadávka veriteľa stala splatnou v celom rozsahu a ani v ktorom okamihu sa tak stalo (už vôbec nie oboznámením sa žalovanej so žalobou s účinkami spätne...)“], resp. sp. zn. 18Csp/7/2020 zo dňa 03.06.2021.

25. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že v zmysle čl. 2 Základných princípov CSP je súd v zásade povinný rozhodovať spory v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, za ktoré treba považovať Najvyšší súd SR a Ústavný súd SR, prípadne aj Európsky súd pre ľudské práva a Súdny dvor Európskej únie. Tunajší súd neidentifikoval žiadnu takúto existujúcu ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít ohľadom výkladu platnej právnej úpravy spadajúcej na riešenie právnych otázok relevantných pre meritórne posúdenie prejednávanej veci, ktorá by bola obsiahnutá predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, publikovaných v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR, resp. vyjadrenú opakovane vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že v konečnom dôsledku v prejednávanej veci nebolo pre meritórne rozhodnutie podstatné, ktorým okamihom predmetný právny účinok v podobe nastúpenia predčasnej splatnosti úveru nastáva, t.j. či nastáva spätne ku dňu, ktorý si zvolil veriteľ, resp. prípadne ho uviedol v samotnom oznámení o zosplatnení, alebo môže nastať až okamihom doručenia oznámenia o zosplatnení do dispozičnej sféry dlžníka. Bez ohľadu na to totiž platí, ako už bolo uvedené vyššie, že obidva uvedené právne úkony (výzva podľa § 53 ods. 9 OZ a oznámenie o zosplatnení) musia byť učené písomne a musia sa dostať do dispozičnej sféry dlžníka, inak o účinkoch zosplatnenia nemožno vôbec hovoriť (bez ohľadu na to, kedy my mali nastať). Žalovaná popierala doručenie oznámenia o zosplatnení a je potrebné konštatovať, že v konaní skutočne nebolo zo strany žalobcu preukázané jeho doručenie žalovanej. Pri neexistencii ustálenej rozhodovacej praxe

najvyšších súdnych autorít je tunajší súd inštančne viazaný záväzným právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý v zrušujúcom uznesení sp. zn. 41CoCsp/50/2021 zo dňa 20.04.2022 uviedol, že vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru je jednostranným právnym úkonom adresovaným žalovanej a na to, aby vyvolalo účinky je nevyhnutné, aby sa dostalo do jej dispozičnej sféry, pričom doručenie tohto oznámenia súdom spolu so žalobou a prílohami k nej nie je možné považovať za splnenie podmienok na zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s druhou vetou § 565 OZ. Pokiaľ teda nebolo preukázané iné doručenie oznámenia o zosplatnení do dispozičnej sféry žalovanej, nebolo preukázané, že zo strany veriteľa bol dodržaný zákonom vyžadovaný postup pre vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Právny úkon vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu je preto potrebné považovať za neplatný, čo má za následok, že predmetný úver dosiaľ nie je v celom rozsahu splatný, nakoľko v zmysle zmluvy termín jeho konečnej splatnosti nastane až dňa 20.08.2025.

26. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie jednotlivých strán sporu z hľadiska ich hmotnoprávneho vzťahu. Vecnú legitímáciu má ten, kto je nositeľom subjektívneho práva alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcich z hmotného práva. Skúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, a to aj vtedy, pokiaľ žiadna zo strán sporu nenamieta nedostatok vecnej legitímácie, pričom v prípade zistenia jej nedostatku to má vždy za následok zamietnutie žaloby.

27. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzuje z uzavretej Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX v znení jej Dodatku č. 4 zo dňa 11.01.2021 a Žiadosti o postúpenie a prevod konkrétneho súboru pohľadávok predošlého veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s. na žalobcu zo dňa 23.03.2021, kedy malo dôjsť aj k postúpeniu predmetnej pohľadávky voči žalovanej. Pokiaľ súd v priebehu konania uznesením č.k. 28Csp/43/2020-102 zo dňa 18.08.2021, právoplatným dňa 20.08.2021 pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu na jeho miesto do konania vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, rozhodoval v zmysle § 80 ods. 1 a 2 CSP, nakoľko súdu boli predložené uvedené listiny a spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. súhlasila so vstupom do konania na strane žalobcu. Jedná sa o procesné rozhodnutie, ktoré určuje okruh strán sporu, čo však nevyučuje, že na základe vykonaného dokazovania súd pri meritórnom rozhodovaní dôjde k záveru, že žalobcovi aktívna vecná legitímácia v skutočnosti nesvedčí.

28. Z ust. § 17 ods. 1 ZSÚ vyplýva, že nevyhnutnou podmienkou pre možnosť veriteľa previesť svoje práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu je okrem určitej právnej povahy subjektov takéhoto postúpenia skutočnosť, že už nastal termín konečnej splatnosti predmetného spotrebiteľského úveru alebo sa úver stal splatným pred týmto termínom, t.j. v dôsledku vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti. Ako už bolo uvedené, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle predmetnej zmluvy dosiaľ nenastal a nebolo preukázané ani splnenie zákonných predpokladov pre vyhlásenie jeho predčasnej splatnosti zo strany právneho predchodcu žalobcu. Súd teda dospel k záveru, že neboli naplnené zákonné podmienky zmysle § 17 ods. 1 ZSÚ pre platné postúpenie pohľadávky pôvodného veriteľa na žalobcu, v dôsledku čoho je potrebné postúpenie predmetnej pohľadávky voči žalovanej považovať za neplatné pre rozpor so zákonom s poukazom na § 525 OZ. Súd už pri svojom prvom meritórnom rozhodnutí v prejednávanej veci v bode 22 rozsudku zo dňa 21.09.2021 uviedol právny názor, že pohľadávku z predčasne zosplatneného spotrebiteľského úveru nemožno postúpiť pred dorúčením oznámenia o zosplatnení dlžníkovi. S poukazom na záväzný právny názor odvolacieho súdu v prejednávanej veci súd dospel pri opätovnom prejednaní veci k záveru, že platné zosplatnenie úveru nebolo preukázané. Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa platne nestal nositeľom práva na zaplatenie dlžnej sumy voči žalovanej, čím nie je daná jeho aktívna vecná legitímácia v prejednávanej veci, čo je bez ďalšieho dôvodom na zamietnutie žaloby.

29. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

30. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP na základe zásady úspechu, ako aj na základe zásady procesného zavinenia na zastavení konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 28Csp/43/2020-119 zo dňa 21.09.2021 bolo konanie právoplatne zastavené v časti o zaplatenie sumy 90,- Eur s príslušenstvom na základe čiastočného späťvzatia žaloby. Z tejto sumy časť vo výške 60,- Eur žalovaná uhradila ešte pred podaním žaloby a sumu 30,- Eur až po jej podaní (08.10.2020). Keďže bola žaloba v konečnom dôsledku zamietnutá v rozhodujúcej časti pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nie sú splnené podmienky pre posudzovanie procesného zavinenia na zastavení konania v uvedenej časti. V celej zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá (čiastočne právoplatne už rozsudkom zo dňa 21.09.2021). Žalovaná bola teda v konaní úspešná v celom rozsahu. Súd jej preto priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania, vrátane konania pred odvolacím súdom, v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
  1. sa týkajú procesných podmienok,
  2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.